

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Sereno Tribuno. 186.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

Σερήνῳ πρεσβύτῳ. ρπς.

Μὴ λογοποίει τὰ δάσκαλα, ἀλλὰ ταῦθα
σφέρε μόνον· γάρ οὐ σοὶ ταρρυομί-
σασ ποτε, ταῖς εργαζέται, ὅποι καὶ ὅπως
λέγοσι τέττα· ἀρχεῖ γάρ μόνον τὸ
δέουνται, καὶ σοὶ πρώτην, καὶ ἐπειτὴ παρ-
ρησίαν ὄρέξαι.

Τῷ αὐτῷ. ρπς.

Εἰ καὶ τεῖχος τῶν θεότητος καὶ φίλοις κα-
κῶς γενόμενοι τοῖς ἵεροῖς τυγχάνεσσιν
ἱερεῖς, ἀλλ' αὐτὸς τὸ τέλον ἀγνοεῖς· μὴ γάρ
τὸν ταῦθεστιν τῆς διδοφορίας ὑπεί-
σης, τὸν πρόποντα τῆς δικαίωσης αὐτῆς ἔ-
ρευνάν, ὡς δὲ τὸ τέλον δεδωκάς, οὐ τούτοις
τοῖς αὐτοῖς ἀπατήσῃς, κακείνεσσι τούτοις
μέλλοντος ἐξέλῃ λογοθεοῖς· ὥστε
γάρ οἱ ἀποδεκτοί εἰς ποιοῦστε,
τοῖς αὐτοῖς τούτοις τούτοις σκεύεται
μοι τὸν ζημιώντα, γάρ τοι τοῖς σκεύ-
στε δίκιην τελεωσοῦστες, αὐτοῖς τούτοις
τούτοις τούτοις τούτοις τούτοις τούτοις
τούτοις τούτοις τούτοις τούτοις τούτοις.

Ασκληπίῳ. ρπς.

Εἰ δέ γρατες ὡς Κιβλίον ἐλίαστοι, γά-
τα ἀγρα πίπει, καὶ ἀσίων, καὶ γῆς,
καὶ τὰς αὐτὰς κατεκάψαται, καὶ πά-
τα γυμνὰ γάρ τεραχλισμάνα τῇ με-
γάλῃ ἡμέρᾳ τῆς τε κυρίας παρθόνας
ἐποιμάζεται, τε καὶ σένες αὐτὸς ἀμε-
λεῖς, γάρ τοις εὐθυνας ὑφέξων εὐτρε-
πτίζεις, ἀλλ' ὡς ἀνέγκηλος λιπομε-
νος, αναβάλλῃ τὸν μελαμπέλειαν. ὥστε
οὐδὲ μὴ τοῖς σοι ἐπελθεῖν μεταγγίσσεις,
ὅτε μόνη πάρεστιν ἡ ἀπόγνωσις.

Συρήνῳ. ρπς.

Καλὸν μὲν τὸ πιμέν τὸς μάρτυρας
τῆς εὐσεβείας τοῖς αὐθίμασιν, ὅτεροι
τοὺς πεποίκησαν. κρείτιον δὲ τὸ θερε-

Sereno Tribuno. 186.

Ne ad calculos dona exiges: verum dum
dutaxat offer. Nam nec is, qui tibi aliquid
attulit, curiosus explorat, ubi & quoniam
pacto illud insumas. Sufficit eum duxit
dedit, atque tibi honorem, ac sibi ipsi fi-
duciam præbuisse.

Eidem. 187.

Etsi apud Deum rei atque obnoxij sunt,
vt inquis, Sacerdotes illi, qui rebus sacris
improbè vtuntur: at ipse tamen hoc igno-
ra: ne & largitionis propositum contume-
lia afficias, modum ac rationem, qua ea
expenditur, curiosè perscrutans (perinde
videlicet ac si ob eam causam dederis, vt
ipsius rationem exposcas:) & illos, in quos
id beneficij contulisti, rationum in futu-
rum referendarum necessitate liberes.
Quemadmodum enim qui ostentationis
studio boni aliquid agunt, per huiusc
vitæ plausus ac laudes futuri præmij detri-
mento mulctantur: eodem modo qui eos,
qui subeundo illic iudicio, rationib[us]que
referendis obnoxij sunt, hic prius excutiunt
atque examinant, eos illic criminis ac sup-
plicio liberant.

Asclepio. 188.

Si cælum libri instar conuoluuntur, &c a- *Apost. 6.*
stra cadunt, & Orion ac terra, & omnia *2. Pet. 3.*
quæ ipsius complexu coercentur, igne cō- *Heb. 4.*
flagrāt, cunctaque nuda & aperta magno
illi Dominicæ præsentia dicis præparantur:
ecquid ipse incuria laboras, ac non, ut
rationes redditurus, te præparas, verum
ut criminum expers, atque incognitus fu-
turus, pœnitentiam differs? Vide igitur ne
cum desparationi soli locus erit.

*Cavenda
numis sera
pœnitentia.*

Sereno. 189.

Pulchrum quidem est pietatis marty- *Martyris
precipuis
honor, eo-
rum imita-
tio.*
res votiuis donis ornare, quemadmodum
tu facis. Pulchrius autem ac præstantius

G